

ת"פ 59288/12/20 - מדינת ישראל ע"י נגד בלאל אלפקיה ע"י וע"ד מאיה ג'ולסון גלעדי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59288-12-20 מדינת ישראל נ' אלפקיה(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י וע"ד תמר טופז שם טוב

המאשימה

נגד

בלאל אלפקיה ע"י וע"ד מאיה ג'ולסון
גלעדי

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל וקבלת נכסים שהושגו בפשע.

על פי עובדות האישום, הנאשם הוא תושב שטחי הרשות הפלסטינית ואין לו אישור שהיה בישראל וביום 16.12.20 בסמוך לשעה 15:30 נכנס לישראל שלא כדין דרך פרצה בגדר באיזור עטרות.

לאחר שנכנס הנאשם לישראל, אספו אותו שני אנשים בשם סאמר ותאמר במכונית שכורה, אשר קודם לכן הם זייפו את לוחית הרישוי שלה בדרך של שינוי חלק מהספרות באמצעות סרט בידוד שחור.

לאחר מכן בוצעה התפרצות לדירת מגורים ברחוב טשרניחובסקי בירושלים, ונגנבו ממנה פריטים שונים ובהם מחשב נייד, תכשיטים, שעונים ובקבוקי בושם. הנאשם קיבל את הפריטים האמורים בידעו כי נגנבו במהלך התפרצות.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים, אשר לשיטתה זהים לאלו של עבירת ההתפרצות, ועל כן ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לזה שהיה נקבע לו היה הנאשם מתפרץ בעצמו לדירה, מאסר לתקופה שבין 15 חודשים ועד 36 חודשים. לאור הרשעותיו הקודמות של הנאשם ביקשה להשית עליו 24 חודשי מאסר בפועל, להפעיל במצטבר מאסר מותנה שלחובתו, לחלט התחייבות להמנע מעבירה שחתם עליה וכן להשית עליו עונשים נלווים.

ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם קיבל אחריות למעשיו והודה למרות קשיים ראייתיים, ולכך שמיוחסת לו קבלת רכוש לא רב. עוד טענה, כי ההשוואה לעבירת התפרצות אינה במקומה, שכן עבירה זו אינה כרוכה בפגיעה בקרבן העבירה באותו אופן כמו עבירת ההתפרצות, ורמת הענישה בגין עבירות דומות נעה בין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר קצר.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הפנתה לכך שהוא אב לילדים ולכך שמשפחתו כועסת על הסתבכויותיו והוא החל הליכי שיקום. לאור כל אלה ביקשה להסתפק במאסר לתקופה הקרובה לימי מעצרו ולהפעיל מאסר מותנה באופן חופף, לפחות בחלקו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם נכנס לישראל שלא כדין דרך פרצה לגדר, חבר לשני אנשים שאספו אותו במכונית שקודם לכן זיפו את לוחית הרישוי שלה וקיבל רכוש שנגנב באותו היום בהתפרצות לדירה. מדובר בהתנהלות עבריינית, המתאפיינת בתכנון מוקדם וארגון, תוך שיתוף פעולה עם אחרים.

קבלת רכוש שהושג בהתפרצות, קרובה בחומרתה ופגיעתה בערכים מוגנים לעבירת ההתפרצות, שהרי כאשר המתפרץ יודע שיהיה מי שיקבל את שללו, הדבר מעודד את ביצוע העבירה. מקבל הרכוש תורם בכך לביצוע העבירה ויחד עם המתפרץ מפריד בין בעל הדירה לרכושו. עבירת ההתפרצות אף כרוכה בסיכון כי תדרדר לעבירת אלימות, אם יופתע המתפרץ על ידי בעל הדירה - ומקבל הרכוש תורם בעקיפין גם לסיכון זה. במיוחד דברים אמורים במקרה שלפני, בשים לב לכך שעל פי עובדות האישום הנאשם ידע ידיעה ממשית, כי הרכוש אותו קיבל נגנב במהלך התפרצות לדירת מגורים.

ר' למשל לעניין זה ע"פ 987/02 זביידה (10.5.2004):

תכליתן של העבירות הנכללות בסימן זה (סימן ה' לחוק העונשין, י.מ.) כפולה: ראשית, ההנחה היא כי עבריינים המשיגים נכסים בדרך לא חוקית מסתמכים על האפשרות למכור את הנכסים לאחרים כדי לממשם, וכי בהיעדר מקבל המעוניין ברכוש הגנוב תקטן המוטיבציה לביצוע הגניבה, לפיכך מטרתו של הסימן האמור היא להרתיע מפני קבלה או החזקה של נכסים שהושגו שלא כדין או שחשודים בכך, ובדרך זו להקטין בעקיפין את הפיתוי לבצע עבירות להשגת הנכסים. שנית, תכליתו של הסימן היא להרתיע מפני קבלה או החזקה של נכסים שהושגו שלא כדין או שחשודים בכך על-מנת להגדיל את הסיכוי לאיתור הנכסים ולהשבתם לבעליהם החוקיים.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם צריך לבטא, בין היתר, את רמת הענישה ההולמת את עבירת ההתפרצות, באמצעות הושג הרכוש: כאשר מדובר בהתפרצות "שגרתית", המתחם אותו אני נוהג לקבוע הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה אחת לשלוש שנים וכן עונשים נלווים ובהם פיצוי לקרבן העבירה. ר' עפ"ג 42533-11-18, ג'ומעה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 53596-09-17, חמאד נ' מדינת ישראל, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, עפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל, עפ"ג 10693-12-20, דהאן נ' מדינת ישראל, עפ"ג 47163-04-17, אבו אלהוא נ' מדינת ישראל (אושר ברע"פ 8999/17) וע"פ 15518-09-19 סוויסה (אושר ברע"פ 4830/20), אשר בכולם אושרו מתחמים דומים.

כמו כן המתחם יבטא את העובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין לצורך ביצוע העבירה ומדובר בנתון מחמיר, שהרי די לנו בעבריינים "תוצרת הארץ" ואין לקבל כי יתווספו עליהם שוהים בלתי חוקיים, הנכנסים לישראל על מנת לפגוע ברכושם ובטחונם של תושבי המדינה.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שמונה חודשים ועד עשרים חודשים.

נתונים שאינם קשורים לעבירות:

הנאשם יליד 1977, נשוי ואב לילדים. לחובתו מספר הרשעות קודמות רלוונטיות:

בשנת 1997 נדון הנאשם ל- 75 ימי מאסר בגין גניבה.

בשנת 1999 נדון לעשרה חודשי מאסר בגין התפרצות.

בשנת 2000 נדון ל- 40 חודשי מאסר, הכוללים הפעלה של מאסר מותנה קודם, בגין שורת עבירות רכוש ובהן גניבת כלי רכב והתפרצות לדירה.

בשנת 2008 נדון ל- 15 חודשי מאסר בגין סחיטה באיומים, התפרצות ושהיה בישראל שלא כדין.

בשנת 2010 נדון הנאשם בבית המשפט הצבאי לשמונה חודשי מאסר בגין 13 התפרצויות לבתי מגורים.

בשנת 2014 נדון הנאשם ל- 14 חודשי מאסר בגין התפרצות, גניבה ושהיה שלא כדין.

בשנת 2019 נדון הנאשם לשנת מאסר בשל התפרצות, גניבה ושהיה שלא כדין. בהליך זה הוטל על הנאשם מאסר מותנה של ארבעה חודשים, שהוא בר הפעלה בשל הרשעתו בהליך שלפני.

דין והכרעה

מלבד הודאתו של הנאשם, מכלול שיקולי הענישה פועל לחובתו: מדובר בעברין מועד, אשר פעם אחר נכנס לישראל ללא היתר, על מנת לבצע עבירות רכוש. מאסרים משמעותיים שהוטלו על הנאשם לא מנעו ממנו לשוב על מעשיו, וכך גם מאסר מותנה שהיה מעל ראשו. אין מנוס מהמסקנה, כי מדובר באדם שאין עליו מורא הדין וההרתעה בעניינו נכשלה כשלוך חרוץ.

הניסיון מוכיח, כי רק חומות הכלא מונעות מהנאשם לשוב ולפגוע ברכושם של אחרים והן החיץ היחיד שבינו ובין קרבותיו הבאים. משכך, אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש בצידו הגבוה של המתחם, על מנת להגן על החברה מפניו ולמנוע ממנו לשוב ולעבור עבירות, ורק בשל הודאתו של הנאשם אמנע מלהשית עליו עונש הנמצא ברף העליון.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה עשר (17) חודשי מאסר בפועל. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו בענין זה הודעה מתואמת תוך עשרה ימים.

ב. מפעיל מאסר מותנה של ארבעה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 666768-09-19 ביום 26.11.19. עונש זה יופעל במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם עשרים ואחד (21) חודשי מאסר.

ג. שמונה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא פשע.

ד. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ה. מפעיל התחייבות להמנע מעבירה בסך 3,000 ש"ח אשר הושתה על הנאשם בת"פ 666768-09-19 ביום עמוד 3

26.11.19. הסכום ישולם עד יום 1.8.21, שאם לא כן יאסר הנאשם לחודש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"א, 03 יוני 2021, במעמד הצדדים.